

ἔσυμα ὡς δύο βέλη. Ἄλλ' αἴφνης ὁ δούλος εἶδε τὸν Ἀντίοον ἀνεγειρόμενον καὶ ἀναρρίπτοντα τὰς κόπας του εἰς τὸν ἀέρα. Ταυτοχρόνως δὲ ἤκουσεν ἀναφωνούμενον καὶ τὸ ὄνομα τῆς Σελήνης, καὶ ἔπειτα ὁ Νεῖλος ἐδέξατο ἐν τοῖς κύμασίν του τὸ κάλλιστον πάντων τῶν θυμάτων.

Ἐν τῷ ἀδριανῷ ἐτέλεσεν εἰς τὸν εὐνοούμενόν του κηδεῖαν μεγαλοπρεπεστάτην, τὸν κατέταξεν ἐν τοῖς θεοῖς καὶ ἡ λατρεία του ἐπανηγυρίσθη ἐν ὅλῃ τῇ Αὐτοκρατορίᾳ.

[Ἐκ τῶν τοῦ Γεωργίου Ἐβέρου].

** Φ.

Η ΠΥΡΑΜΙΣ ΤΟΥ ΧΕΟΠΟΣ

Ἡ μεγάλη πυραμῖς, ἡ πυραμῖς τοῦ Χέοπος, ἀνυψοῦται εἰς ὀλίγων χιλιομέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ Καΐρου. Παρ' αὐτὴν ὑπάρχουσι καὶ δύο ἄλλαι, μικρότεραι ὅμως, πᾶσαι δὲ ἔχουσι τοιαύτην θέσιν, ὥστε αἱ τέσσαρες αὐτῶν πλευραὶ εἶνε ἐστραμμέναι πρὸς τὰ τέσσαρα κύρια σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος. Εἶνε δὲ τεταγμέναι λοξῶς, παρουσιάζουσαι γωνίαν ἢ μία πρὸς τὴν ἄλλην.

Ἡ μεγάλη πυραμῖς εἶνε ἡ πρὸς βορρᾶν κειμένη, αὕτη δὲ εἶνε ἡ συνήθως ἀναθαίνουσι οἱ περιηγηταί. Ἡ ἀνάβασις δὲν εἶνε τόσον δύσκολος ὅσον κοπιώδης, γίνεται δὲ πάντοτε τῇ βοήθειᾳ ὀδηγῶν Βεδουίνων. Εὐκολωτέρα εἶνε ἡ ἀνάβασις διὰ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς, τῆς πρὸς τὸ Κάϊρον ἐστραμμένης, ἐφ' ἧς φαίνεται ὡς τις γιγάντειος κλίμαξ ἡρειπωμένη, ἀποτελουμένη δὲ ἐκ βαθμίδων ἀνίσων καὶ πολὺ ὑψηλῶν, τὰς ὁποίας ἀδύνατον εἶνε νὰ διασελίσῃ τις ἄνευ τῆς βοήθειας τῶν χειρῶν καὶ τῶν γονάτων του, καὶ ταυτοχρόνως ἀνασυρόμενος μὲν ἐκ τῆς χειρὸς, ὠθούμενος δὲ ὀπισθεν ὑπὸ τῶν ὀδηγῶν του.

Ἡ κορυφή τῆς πυραμίδος εἶνε ἐσχηματισμένη εἰς εἶδος τετραγώνου ὀροπεδίου δέκα περιήπου τετραγωνικῶν μέτρων. Ἡ ἐπιφάνεια αὐτοῦ ἦτο ἄλλοτε πολὺ μικρότερα, μέχρι τῶν χρόνων, καθ' οὓς οἱ καλιφαὶ ἀφῆρσαν τὸ ἀνώτερον τῆς πυραμίδος μέρος καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρων βαθμίδων ἀντερείσματα, μεταχειρισθέντες τὸ ὑλικὸν τοῦτο εἰς κτίσιν τοῦ Καΐρου.

Ἡ ἐκ τῆς κορυφῆς τῆς πυραμίδος θέα εἶνε, λέγουσιν, ἀπαράμιλλος.

Μακρὰν φαίνεται ὁ Νεῖλος ἐξελισσόμενος διὰ μέσου τῆς πεδιάδος, ἐφ' ἧς φαίνονται ἐστραμμένα ὡς κηλίδες λευκοφαῖαι τὰ χωρία μακρότερον δ' ἔτι διαφαίνεται ἡ πόλις τοῦ Καΐρου μετὰ τοῦ φρουρίου, τῶν μιναρῶν καὶ τῶν ἐρυθρῶν θόλων τῶν τζαμιῶν τῆς καὶ πέραν, εἰς τὸ βάθος, ἡ ἔρημος μὲ τὸν ἀχανῆ αὐτῆς ὀρίζοντα.

Τὸ κάθετον ὕψος τῆς πυραμίδος εἶνε 422 ποδῶν ἢ 137 μέτρων. Ὑπελογίσθη δὲ ὅτι διὰ τῶν λίθων, οἵτινες ἐχρησίμωσαν εἰς οἰκοδομὴν αὐτῆς, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ κατασκευασθῇ στερεὸν τεῖχος 6 ποδῶν ὕψους περιλαμβάνον ὀλόκληρον τὴν Ἰσπανίαν.

Κυρία Χ**

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐν τῷ δικαστηρίῳ.

Ὁ κατηγορούμενος εἶνε τετραπερασμένος τις κλέπτης, ἐξάκις ἤδη καταδικασθεὶς δι' ἄλλας πράξεις του.

Ἄμα ἦλθεν ἡ σειρά τῆς δίκης του,

— Κύριε πρόεδρε, λέγει, ὁ δικηγόρος μου εἶνε ἀδιάθετος, διὰ τοῦτο ζητῶ ἀναβολὴν τῆς δίκης.

— Ἀλλὰ συνελήφθης ἐπ' αὐτοφώρῳ, μὲ τὸ χέρι εἰς τὸ θυλάκιον τοῦ κατηγοροῦ. Τί εἰμπορεῖ νὰ εἰπῇ ὁ δικηγόρος εἰς ὑπεράσπισίν σου;

— Ἰσα, ἴσα, διὰ τοῦτο εἶμαι περίεργος καὶ ἐγὼ νὰ τὸν αἰούσω, κύριε πρόεδρε.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ πρωτίτη τῶν ἐθνῶν ἀρετὴ εἰς τοῦτο συνίσταται, τὴ νὰ παρασκευάζωσιν ἐκάστοτε τὰς δυνάμεις αὐτῶν εἰς τρόπον ἀνάλογον πρὸς τὰς δυνάμεις, καθ' ὧν ἔχουσι ν' ἀντιπαραταχθῶσιν. Οἱ κλέφται καὶ οἱ ἀρματοῦλοι ἡμῶν ἦσαν ἐνάμιλλοι κατὰ τὸν ὀπλισμὸν καὶ τὸν τρόπον τοῦ πολεμεῖν πρὸς τοὺς κατ' ἐκείνου τοῦ χρόνου ἀσυντάκτους ὄχλους τῶν πολεμίων καὶ ἔχοντες πρὸς τοῦτους τὸ ἡλικὸν πλεονέκτημα τῆς φιλοτιμίας καὶ τῆς φιλοπατρίας, πολλάκις ἔτρεψαν αὐτούς. Τὰ δὲ σκάρη τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων, ὅσα ἐλαφρὰ καὶ ἂν ἦσαν ἀντιπαραβιβάλλομενα πρὸς τοὺς ὄγκους τῶν τουρκικῶν δικρότων καὶ φρεγάδων, παραλαβόντα ὅμως εἰς ἐπικουρίαν αὐτῶν τὸ φοβερὸν τῶν πυρπολικῶν ὄπλον, καὶ ἐπιτηδειότερον μὲν χειριζόμενα, ἐκλυμότερον δὲ κυβερνώμενα καὶ πολυῶντα τὰ πάντα, ὅπως μόνη ἢ πρὸς τὴν πατρίδα ἀφροσύσις τολμᾷ, ἠδυνήθησαν πολλοὺς μὲν ἐκ τῶν κολοσσῶν ἐκείνων νὰ καταστρέψωσι, πλειστάκις δὲ νὰ ἰδῶσιν αὐτοὺς προτροπάδην πρὸ αὐτῶν φεύγοντας. (Παπαρρηγόπουλος).

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Πρὸς καθαρισμὸν εἰκονογραφίας ἐπὶ χάρτου, κίτρινης ἐκ τοῦ χρόνου ἢ ἐρρυθρωμένης, δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸ ἐπόμενον μέσον, ὅπερ θεωρεῖται ἐκ τῶν καταλληλοτέρων. Θέτομεν τὴν εἰκονογραφίαν μετὰξὺ δύο φύλλων λευκοῦ χάρτου, ὧν τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν ἐπιπάσσομεν διὰ κόνης ξηρᾶς χλωροῦχοῦ ἀσβέστου, οὕτω δὲ θέτομεν αὐτὰ ὑπὸ στοιβάδα βιβλίων, ὅπου τὰ ἀφίνομεν ἐπὶ τινὰ χρόνον. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ χλωροῦχος ἀσβεστος ἐξαιλεῖται τὸ πρόσθετον χρώμα, χωρὶς νὰ βλάβῃ τὴν εἰκονογραφίαν. Δι' εἰκονογραφίας μεγάλαις ἀνάγκη νὰ μεταχειριζώμεθα τὸ μέσον τοῦτο μετὰ πολλῆς προσοχῆς. Φρόνιμον δὲ εἶνε νὰ κάμνῃ τις δοκιμὴν τινὰ πρῶτον ἐπὶ ἀντικειμένου ἄνευ ἀξίας, καὶ εἶτα νὰ ἐπιχειρῇ τὸ πείραμα ἐπὶ ἐκείνου, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ καθαρῇ.